

MA

Az algyőiek lelkiismeretesen szavaztak Piri, a biztos befutó

Algyőn a délutáni adatok szerint nagyobb volt a részvételi arány, mint a megye más településein. Az érdeklődés azonban nem (csak) a NATO-nak szólt. (Fotó: Karnok Csaba)

Az utolsó délutáni összesítéskor Algyőn a választók 47 százaléka szavazott; NATO-ügyben, valamint a leendő helyi önkormányzati képviselő-testület tagjaira és polgármesterére. Az egyedüli polgármester-jelölt, dr. Piri József szerint az algyői képviselő-testületnek a biztos működés feltételeit kell megteremtenie.

Vasárnap délután 17 óráig a szavazásra jogosult algyőiek 47 százaléka adta le voksát, többen, mint a megye más településein. Pedig az algyői polgároknak többlet kellett ikszelniük, hiszen itt két urna állt a szavazókörökben: a NATO-kérdés megválaszolására mellett választaniuk kellett tizenhárom képviselőt is a harmincegy jelöltből, és el kellett dönteniük, hogy támogatják-e szavazatukkal a község egyetlen polgármesterjelöltjét, dr. Piri Józsefet. A NATO-nép-

szavazáson 4164-en, míg a helyi önkormányzati választáson 4208-an vehettek részt. A NATO-kérdésben ugyanis a külföldi állampolgárok nem nyilváníthatnak véleményt, a helyi választáson azonban az algyői állandó lakhellyel rendelkező külföldiek is szavazhattak. Mivel a helyi önkormányzati választásnál nem függ az eredményesség a részvételi aránytól, az délután már biztos volt, hogy Algyő önálló önkormányzati képviselő-testülete megalakul, és dr. Piri József, az egyedüli polgármesterjelölt „befut”.

A Szegedtől való leválásról szóló népszavazás napján Algyő futballcsapata kikapott a mindszentiekől; dr. Piri Józsefet a meccs közben kérdeztem a leválás esélyeiről. Tegnapi ismét a pálya szélén, a Mártély ellen vívott meccs nézői között találtam rá a polgármesterjelöltre.

Terveink szerint november 28-án tartjuk meg a képviselő-testület alakuló

ülését, a Faluházban – mondta. – Ezután a testületnek meg kell alkotnia a saját szervezeti és működési szabályzatát, zárt ülésen meg kell választania a bizottságokat, legelőször a pénzügyi és az ügyrendi bizottságot. Meg kell alkotni a legfontosabb rendeleteket; többek között véleményem szerint a helyi adóról szólót is.

Dr. Piri József kérdésünkre reagálva kifejtette: *szerinte csak az iparüzési és vállalkozói kommunális adó jöhet szóba, és olyan árbevétel-küszöböt, hogy a kényesszállásokat és a kisvállalkozókat ne érintse.*

Létre kell hozni a falu polgármestri hivatalát is, és tárgyalni kell az önkormányzati feladatok átvételéről a városi önkormányzattal. A most megválasztott testületnek a polgármesterjelölt szerint mindenekelőtt a biztonságos működés feltételeit kell megteremtenie.

Dr. Piri szerint az a tény, hogy rajta kívül más nem in-

dult a polgármestri székért, azt mutatja, hogy a faluban „még nem elég élénk a közélet”, és azt is, hogy az emberek a leválás előtt és után elhangzott ígéreteket rajta kívánják számon kérni. Úgy véli, a következő, rendes önkormányzati választásokon több polgármesterjelölt is lesz. Azt is elmondta: szeretné, ha a korábbi részönkormányzati testület tagjai közül sokan bekerülnének az új testületbe is, de a többi jelölt ellen sincs kifogása, hiszen „mindannyian tisztességes, jó szándékú algyői polgárok”.

A Magyar Televízió Népszavazás című műsora egyébként tegnap délután, 17 óra körül egy mondatot megemlékezett az algyői önkormányzati választásról is; a következőképp: „Csongrád megyében, a Szeged melletti Tápén helyi önkormányzati választást is tartanak a népszavazással egy időben”...

Bakos András

miről írt a DM?

● 75 éve

Válságban a szegedi kereskedelem

A trianoni békeszerződés megfosztotta Magyarországot leggazdagabb részeitől, s olyan városok lettek határállomások, amelyek a boldog, régi időkben az ország szívében voltak. Ezekben a városokban egy egészen új kereskedelmi és gazdasági élet kezdődött meg, amely természetes is, mert

a határvárosok mindig a leggazdagabb helyek közé tartoztak. A trianoni szerződés, amelyet békeszerződésnek soha nem mondhatunk, Szegedet is határvárosnak léptette elő, azonban ez az előny egyáltalán nem mutatkozik meg a város gazdaságában.

(1922)

● 50 éve

Panaszok az adóbevallásokról

Nagyon sok iparos és kereskedő az utóbbi időben bírságot fizetett, mert a hivatal szerint nem nyújtotta be adóbevallási ívét. Ezzel szemben a kereskedők és iparosok azt állítják, hogy benyújtották. Az adóhivatal állás-

pontja, ha beadták, bizonyítsák be. A panaszoló kereskedők és iparosok elmondják, hogy a benyújtott adóbevallásokról nem kaptak elismervényt, így annak benyújtását nem tudják igazolni.

(1947)

● 25 éve

A szabadtéri jövő évi műsora

Már teljessé vált – jól lehet bizonyos pontokon még nem egészen végleges – a Szegedi Szabadtéri Játékok jövő évi programja. A közönség már évek óta javasolja Gershwin híres, modern operájának, a Porgy és Bess-

nek Dóm téri bemutatását. Végre lehetővé vált a bemutatás, még pedig a Magyar Állami Operaház együttesével. A felújításának tizenötödik évét jövő nyáron ünneplő Játékokra 7 bemutatót terveznek.

(1972)

HOLNAP

BECK ZOLTÁN, a 14-es választókerület (Tarján) képviselője fogadóórát tart 16 és 18 óra között a Csongor Téri Általános Iskolában.

PAPP ZOLTÁN, a 15-ös választókerület képviselője lakossági fórumot tart 16.30-tól a Szentmihályi Művelődési Házban (Kapisztrán u.). Témája: a szemszállítással kapcsolatos rendelet-tervezet. Vendége Szabó Ferenc, a Környezetgazdálkodási Kht. ügyvezető igazgatója.

Profi betörők

● East Kilbride (MTI)

Tízmillió font sterling értékű CD-ROM és egyéb számítógépes felszerelés vált profi módon dolgozó betörők zsákmányává a Microsoft skóciai gyárában.

– Köztünk szólva, ez nem lett volna kevés, ha az adminisztrációt a sporthivatal egy, labdarúgással foglalkozó osztálya látta volna el...

– ...de az adminisztrációs feladatokat a szövetség szervezési bizottsága látta el, társadalmi munkában. És a Vadász utcai székház helyett, ahol korábban az MLSZ-en kívül a BLASZ, a KÖLASZ, az Edzők Testülete és a Játéktevésztők Testülete is ott-hont kapott, adtak egy új helyet a Hold utcában, ahol három szoba jutott nekünk. Mellesleg a Vadász utca több volt, mint székház, hétfőnként az intézők száza zsúfolódtak be az udvarra, még az utcára is jutott belőlük. A szobákban bizottságok üléseztek. A Vadász utca a magyar futball szíve volt. Kitépték.

– Régi dilemma, hogy ha egy struktúra nem működik, akkor elsősorban ki vagy mi a felelős: a szisztéma, a vezető, a tanácsadó, az alkalmazotti kör vagy a körülmények?

– Itt egyértelműen a szisztéma volt rossz, ezért a benne lévő vezető sem lehetett haté-

kony. A szövetségi munkára szánt időm java részét a sporthivatallal folytatott meddő hadakozás vitte el. Ez persze nehezen érthető, ha Sebes korábban említett érvelésére gondolunk. Igen ám, de ő mindenekelőtt szövetségi kapitány volt és csak jóval azután elnökhelyettes: a legtöbbször mi informáltuk őt a rossz döntésekről. Akkor pedig már tehetetlen volt. És Hegyi? Ő őszintén beismerte, hogy bár látja, nekünk van igazunk, ő viszont nem bír az apparátus „ifjú titánjaival”.

– A szovjet elven működőkkel?

– Ahogy mondd. Nagyon érdekes és az akkori prototípustól merőben eltérő volt a szövetségi kommunikációs helyzet. Már a Vadász utca ügyében is valamennyien a székház feltétlen megtartására szavaztak – így lett a szövetségi döntés egyhangú –, de később is ugyanígy szembeszegültek a sporthivatal döntésével. Miért nem fordultak akkor orvoslásért a párthoz? Fordultak. Sőt kivívták azt is, hogy hivatalos szövetségi pártcsoportot alakíthassanak és úgy léphesse-

Dlusztus Imre

Barcs Sándor

(XI.)

nek fel. Igen ám, de a párt központjának küldött panaszait az ottani apparátus a sporthivatalnak adta ki felülvizsgálatra, a szövetségi pártcsoport pedig a hivatalbeli pártbizottságnak volt alárendelve. Itt aztán el is dönt a ki kit győz le.

– Ehhez képest elég sokáig álltál a szövetség élén. Májig a leghosszabb ideig.

– Nem tudom elégszer hangoztatni az ahogy lehet elvét. Én akkor is és ott is a labdarúgás elkötelezett híveként akartam szolgálni, szembeszállva a hülyeséggel, és kompromisszumot követve a lehetőségekkel, de 1963-ban számomra is betelt a pohár. A párt illetékes szervének megírtam a lemondólevelet és ehhez csatoltam egy konkrétumokkal alátámasztott emlékeztetőt. Ennek következtetéseként megállapítottam, hogy ha ez

a vezetési tendencia tovább érvényesül, akkor azzal a magyar futball sírját assák meg. Talán nem célszerűtlen hangoztatnom, hogy a későbbi fejlemények ismeretében én még viszonylag időben szóltam.

– Akkoriban és még nagyon sokáig a sport, különösen pedig a foci lehetett az egyetlen olyan terület, ahol a nyilvánosság és a vele járó kritikai hangvétel nagyobb és erőteljesebb lehetett, mint általában.

– Meg kell itt állapítanom, hogy a sportlapok, tehát a Népsport és a Képes Sport kivételével mellettünk állt a sajtó, még a Népszabadság is. Nagyon kemény, bíráló cikkeknek adtak helyet, és általában közölték az MLSZ kritikai véleményét. Ez azonban, sajnos, nem volt perdöntő tényező.

– Különös hangsúlyt kap-

hatott az a helyzet, amikor az UEFA-n keresztül, 1978-ig, a szemed láttára fejlődött az európai labdarúgás.

– Mi pedig visszafelé haladtunk és rossz úton jártunk.

– Mi volt a rossz út?

– A Vadász utca elvesztését szimbólumként is lehet értékelni. Egy olyan rosszul sikerült vezetési rendszer jelképeként, amelyben a sportág legjobb szakemberei (a szövetségben) szakmai kérdésekben is alá voltak rendelve egy felsőbb, és szakmailag sokkal kevésbé felkészült állami apparátusnak. Ez az abszurd állapot egyre-másra szülte a torz határozatokat, és az állami vonal a szövetség tiltakozásait vagy szóra sem méltatta, vagy egyszerű nemmel intézte el. A labdarúgástól teljesen idegen, a sportágat visszahúzó döntéseket falrengető, álta-

dományos magyarázattal látták el. Csak két jellemző példa: a gyerekeknél csak a mozgás a fontos, hirdették az áltudósok, majd 12 éves korukban eldőlt, mi lesz belőlük: súlyemelő-e avagy futballista? A másik: egységesíteni kell az összes sportág törvénykönyvét, alapszabályát, így a minősítést, a fegyelmi szabályzatot, az átigazolási szabályt és így tovább.

– Ez a futballszakma megcsúfolása volt. Annak a figyelmén kívül hagyása, hogy a labdarúgás nem csupán egy a sportágak sorában, hanem szerelmi és nemzeti ügy.

– És minden, ami az élet. A magyar futball bibliájának, a Labdarúgó Szabálykönyvnek hatályon kívül helyezése először óriási felháborodást váltott ki, megjegyzem, voltak ismert szabálytudósok, akik kívülről fújták a szabályokat, például Kis Hugó, az MLSZ alelnöke, s mivel az egységes sportszabálykönyvet használni bizottságaink nem tudták, továbbra is a régi alapján, annak paragrafusaira hivatkozva hozták meg döntéseiket.

– A szövetség és a sporthivatal kettős struktúrája például milyen ügyekben taszítottta el magától a hatékonyság lehetőségét?

– 1949-ben hatalmas szóval megváltoztatták az egyesületek nevét. Ez ugyan nem érinti a minőségi futballt, de a feje tetejére állítja a helyzetet az a döntés, hogy klubjaink, illetve azoknak labdarúgó-szakosztályai a sporthivatalhoz tartoznak. Ez azt jelenti, hogy sem ellenük, sem edzőik, vagy intézőik ellen nem járhatunk el, és bármit teszünk is, nem vonhatjuk őket felelősségre. Ha probléma merül fel, az egyesületeket, vagy az egyesületi vezetőket tulajdonképpen fel kell jelenteni a sporthivatalnál, és majd a folytatja le a vizsgálatot. A sporthivatal illetékes a fegyelmi döntés kimondásában. Ilyen módon hátat fordítanak annak a ténynek – és ez minden baj forrása lesz –, hogy az MLSZ az egyesületek szövetkezése.

(Folytatjuk.)

A könyv a Déli hírlap-árusainál kapható.